

شهر وند

روزنامه

رسانه فرهنگ خدمت و اولاد پلایه ایرانیان

دوشنبه ۴ اردیبهشت ۱۳۹۶ | ۲۶ رجب ۱۴۳۸
۲۴ Apr 2017 | سال پنجم | شماره ۱۱۰۸

رئیس جمهوری از تراکم فروشی برای اداره شهرها انتقاد کرد

فروختن حق مردم بدترین راه تامین درآمد در شهرداریها

درباره سنگ اندازی ها و کارشکنی ها با مردم سخن می گویم

۲ صفحه

عکس: سعید غلامحسینی / شهر وند

۳۲ میلیارد دلار، سوغات مسافران خارجی برای ایران

معاون گردشگری کشور می گوید در دولت یازدهم ۲۰ میلیون گردشگر خارجی به ایران سفر کردند

۱۷ صفحه

چه کسانی فیلم تبلیغاتی نامزدها را می سازند؟

- گفته می شود که فیلم تبلیغاتی حسن روحانی را حسام الدین آشنا خواهد ساخت. نام رضامیر کریمی نیز در این میان شنیده می شود
- فیلم های تبلیغاتی ابراهیم رئیسی را مهدی تقویان و محمدعلی فارسی خواهند ساخت
- سید محمود رضوی، بهروز شعبانی و حسین مهدویان به عنوان سازندگان مستند های تبلیغاتی قالیباف مطرح شده اند
- محمد مهدی عسگرپور و احمد رضا درویش به عنوان سازندگان فیلم های تبلیغاتی اسحاق جهانگیری مطرح شده اند
- تاکنون نامی از فیلمسازی برای ساخت مستندهای مهندس میر سلیم به میان نیامده است

۱۲ صفحه

سیاست

میر سلیم
در نخستین نشست خبری:
کسی جرأت
در خواست
کناره گیری مراندارد

۲ صفحه

سیاست

عارف
در نطق میان دستور:
حصر و
ممنوع تصویری
در شأن نظام نیست

۲ صفحه

یادداشت

بهبود نظم اجتماعی با تدبیر و امید

روزبه کردونی
مدیر کل دفتر امور آسیب های اجتماعی وزارت رفاه

۱- تأملی بر طلاق
یکی از جنبه های مغفول مانده دولت روحانی، عملکرد اجتماعی این دولت است. واقعیت این است که دولتی که در بدترین وضع و شرایط آسیب های اجتماعی در دوران پس از انقلاب کار را آغاز کرد، با اولویت دادن به مسائل اجتماعی و اتخاذ رویکردی سیاسی در مواجهه با آسیب های اجتماعی، موفقیت های قابل قبولی در این عرصه به دست آورد. همین جا باید ذکر شود موفقیت های به دست آمده در حوزه اجتماعی بدون حمایت ها و مداخله مستقیم رهبری معظم انقلاب و همکاری سایر نهادهای امکان پذیر نبود و این نکته ای است که همواره مورد تأکید متولیان اجتماعی کشور بوده است. در این میان نزدیک به انتخابات ریاست جمهوری فرصتی را فراهم کرده است که نگاهی گذرا به ارتقا و بهبود برخی شاخص های اجتماعی در دوران دولت تدبیر داشته ایم. بر این اساس در این یادداشت به مسأله طلاق می پردازیم. ابتدا باید توجه داشته باشیم که در دوران دولت قبل شاخص طلاق به از دواج در ۸ سال متوالی روندی صعودی را طی کرده است. به طوری که از میزانی معادل ۱۱ مورد طلاق در هر ۱۰۰ ازدواج سال ۱۳۸۴ بارشده ۸۸ درصدی به ۲۰ مورد طلاق در هر ۱۰۰ ازدواج در سال ۱۳۹۲ افزایش یافته است. امروز که در آستانه پایان دولت اول دکتر روحانی هستیم با اتخاذ مجموعه ای از اقدامات و سیاست های ملی، منطقه ای، بخشی و فرابخشی، انسجام بخشی همکاری های نهادهای مسئول نظیر قوه قضائیه، سازمان بهزیستی و واحد مشاوره، نیروی انتظامی و همچنین در بستر فضای عمومی ایجاد شده در ۴ سال گذشته برخی نتایج قابل قبول در خصوص کنترل و کاهش طلاق رخ داده است. از جمله:

- ۱- در حالی که رشد شاخص طلاق به از دواج در سال ۹۲ نسبت به سال ۹۱، یازده درصد بوده است، با کاهش معنادار میزان رشد در سال ۹۴ نسبت به سال ۹۳، شاهد رشد ۵۰ درصدی این شاخص بوده ایم که بیانگر کنترل میزان این شاخص در کشور است.
- ۲- طلاق توافقی در کشور کاهش یافته است.
- ۳- میزان رشد طلاق در ۱۸ استان کشور کنترل شده است.
- ۴- در سه استان تهران، فارس و سمنان نسبت طلاق به ازدواج کاهش یافته است.
- ۵- در دو استان قم و هرمزگان که دارای بیشترین رشد طلاق بوده اند، این رشد کنترل شده است. استان قم که ۳۰ درصدی طلاق را نیز تجربه کرده بود، در سال ۹۴ بارشده کمتر از یک درصد مواجه شد. هرمزگان نیز کاهش ۲۰ درصدی رشد این شاخص را شاهد بوده است.

واقعیت این است که عرصه کنترل و کاهش آسیب اجتماعی عرصه ای نیست که ادعا شود می توان یک شبه و با شعار به نتایج ملموس و قابل دفاع رسید. اما هیچ شهنشاهی می توان ادعا کرد مسیر مدبرانه ای که در دوران دولت تدبیر در مواجهه با آسیب های اجتماعی اتخاذ شده در صورت تلاشی می تواند تضمین کننده موفقیت های بیشتر در این عرصه باشد.

سر مقاله

سرنوشت ونزولاد انتظار چه سیاستی است؟

چنین به نظر می رسد که مخالفان دولت از اینکه ایران با ونزولاد مقایسه شود بسیار عصبانی هستند و معتقدند که این مقایسه درست نیست. ادعای اصلاح طلبان این است که اگر خط مشی دولت احمدی نژاد ادامه می یافت و نوار فاجعه آمیز آن در سال ۱۳۹۲ قطع نمی شد، الان وضعیت ما شبیه ونزولاد می بود که با تورم وحشتناک، کمبود شدید مواد غذایی، بحران انسانی و سیاسی مواجه است. آنها برای اثبات و درستی این ادعا دلایل خاص خود را دارند. اول از همه این که رفتارهای احمدی نژاد بناچار و جانشنین آن کمابیش مشابه بود. دوم این که هر دو دولت وابسته به منابع نفتی بودند، سوم اینکه سیاست های اقتصادی آنها بر توزیع پول و نه تولید کالا و خدمات است. جالب تر این که بیشترین سفر و دیدار را مقامات دو کشور با هم داشتند و این به دلیل نزدیکی رفتاری و سیاسی دو طرف است. مهمتر از همه این که روند تحولات اقتصادی در دو کشور تا پیش از سال ۱۳۹۲ کمابیش نزدیک به هم بود. بنابراین اگر آن سیاست ها در ایران ادامه می یافت، طبیعی بود که شرایط امروز ما نیز مثل ونزولاد باشد. مردمی گرسنه، دنبال نان و دوا، با بحران امنیتی و سیاسی عمیق و از همه بدتر تورم سه رقمی وحشتناک؛ کشوری که دیر یا زود دولت آن سقوط خواهد کرد و معلوم نیست پس از این اتفاق در چه منجلابی فرورود.

با وجود این، می توان این سوال را طرح کرد که اگر کس دیگری به جز روحانی در سال ۱۳۹۲ رئیس جمهوری می شد، آیا باز هم ما به وضعیت امروز در ونزولاد یا شبیه آن دچار می شدیم؟ پاسخ بستگی به این دارد که آن فرد دنبال چه برنامه و سیاست هایی بوده است. اگر در پی شکل دادن برجام و انجام امور براساس تدبیر و عقلانیت بود، به طور قطع هر کس دیگری هم که بود، فترقی نمی کرد و دستاوردهای امروز روحانی را کمابیش داشت و ایران به شرایط خطیر ونزولاد دچار نمی شد، ولی با تأسّف تمام باید گفت که رقبای اصلی آقای روحانی در سال ۱۳۹۲، کمابیش مدافع یا ادامه دهنده همان سیاست های دولت پیش بودند و در صورت پیروزی آنان معلوم بود که الان با چه مشکلات بزرگی مواجه بودیم. خط مشی غالب آنان در حوزه سیاست خارجی به گونه ای بود که تحریم ها ادامه می یافت و مبادلات بازرگانی، فروش نفت، نقل و انتقال پول و ورود سرمایه گذاری خارجی با محدودیت های زیادی مواجه می شد. در داخل کشور نیز همان سیاست های گذشته

عید مبعث مبارک

شماره کارت عابر بانک دی : ۵۰۲۹-۳۸۱۱-۹۹۵۰-۲۴۶۹
شماره گیری از طریق تلفن همراه : #مبلغ کمک*۱۶۶۴۹۸*۴*۷۳۳*

رسول گرامی صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:
«من کفّل یتیمًا ونفقه کتّٰ انّاه مونی ابره کما ین» (۱). (قرب الاناء، صفحه ۱۴۵)
کسی که یتیمی را سرپرستی کند و عده دار نفقه و مخارج او گردد من و او در بهشت پهلوی یکدیگر هستیم.

هم اکنون نیازمند یاری سبزتان هستیم

شماره پیامک : ۳۰۰۰۰۲۱۱۸۸۰۰۰۸۰۰
www.sepehrcharity.com